

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
בני חורין ובני ברית, בני חורין - למעוטי עבדים, בני ברית - למעוטי עובדי כוכבים.	[ספא]									!	◇	טו.	
וצריכא דאי אשמעינן עבד, משום דאין לו יחס, אבל נכרי דיש לו יחס - אימא לא ואי אשמעינן נכרי, משום דלא שייך במצות, אבל עבד דשייך במצות - אימא לא, צריכא.												טו.	
והנשים בכלל הנזק.												טו.	
מנהגי מילי?											^	טו.	
אמר קרא: (במדבר ה') איש או אשה כי יעשו מכל חטאת, השווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה.	וכן רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי ר' ישמעאל									!	◇	טו.	
(שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, השווה הכתוב אשה לאיש לכל דינין שבתורה.	דבי רב אלעזר תנא:									!	◇	טו.	
אמר קרא: (שמות כ"א) והמית איש או אשה, השווה הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה.	דבי חזקיה ורבי יוסי הגלילי תנא:									!	◇	טו.	
וצריכי דאי אשמעינן קמייא, התם הוא דחס רחמנא עלה, כי היכי דתהוי לה כפרה, אבל דינין, איש דבר משא ומתן אין, אשה לא ואי אשמעינן דינין, כי היכי דתיהוי לה חיותא, אבל כפרה, איש דבר מצוה אין, אשה דלאו בת מצוה לא ואי אשמעינן הני תרתי, הכא משום כפרה והכא משום חיותא, אבל לענין קטלא, איש דבר מצוה לשלם כופר, אשה לא ואי אשמעינן כופר, משום דאיכא איבוד נשמה, אבל הני תרתי דליכא איבוד נשמה - אימא לא, צריכא.												טו.	
הניזק והמוזיק בתשלומין.												טו.	
פלגא נזקא - רב פפא אמר: ממנא	אתמר: [רב פפא]									♣	◇	טו.	
קנסא.	רב הונא בריה דרב יהושע:									♣	◇	טו.	
רב פפא אמר ממנא:												טו.	
סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימן, ובדין הוא דבעי לשלומי כוליה, ורחמנא הוא דחס עליה דאכתי לא אייעד תוריה	קסבר: [רב פפא]											טו.	
רב הונא בריה דרב יהושע אמר קנסא:												טו.	
סתם שוורים בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דלא לשלם כלל, ורחמנא הוא דקנסיה כי היכי דלנטריה לתוריה.	קסבר: [רב הונא בריה דרב יהושע]											טו.	
הניזק והמוזיק בתשלומין	תנן:									♣	◇	טו.	
בשלמא למאן דאמר פלגא נזקא ממנא, היינו דשייך ניזק בתשלומין, אלא למ"ד פלגא נזקא קנסא, השתא דלאו דידיה שקיל, בתשלומין איתיה?											♣	◇	טו.
לא נצרכא אלא לפחת נבילה.										!	◇	טו.	
פחת נבילה, הא תנא ליה רישא:										♣		טו.	
תשלומי נזק - מלמד, שהבעלים מטפלין בנבילה	[רישא]									♣	◇	טו.	
הדא בתם, וחדא במועד.										!	◇	טו.	
וצריכא דאי אשמעינן תם, משום דאכתי לא אייעד, אבל מועד - אימא לא ואי אשמעינן מועד, משום דקא משלם כוליה, אבל תם - אימא לא, צריכא.												טו.	
מה בין תם למועד? שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומועד - משלם נזק שלם מן העלייה	ת"ש:										♣	◇	טו.
ואם איתא, ליתני נמי הא: תם - אינו משלם ע"פ עצמו, מועד - משלם ע"פ עצמו											♣	◇	טו.
תנא ושייר.										!	◇	טו.	
מאי שייר דהאי שייר?										♣		טו.	
שייר חצי כופר.										!	◇	טו.	
אי משום חצי כופר לאו שוירא הוא, הא מני? רבי יוסי הגלילי היא.										♣		טו.	
תם - משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]									♣	◇	טו.	
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו	ת"ש:										♣	◇	טו.
מאי לאו בתם											♣	טו.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, במועד.												◇
אבל תם, מאי? הכי נמי דאין משלם על פי עצמו											⚡	טו:
המית שורי את עבדו של פלוני - אין משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני סיפא:										■ ⚡	טז:
לפלוג וליתני בדידיה: בד"א - במועד, אבל בתם - אינו משלם על פי עצמו											⚡	טז:
כולה במועד קמיירי.											!	טז:
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	תא שמע:										■ ⚡	טז:
מאי לאו הא פחות ממה שהזיק משלם											⚡	טז:
לא, הא כמה שהזיק משלם.											!	טז:
אבל פחות, מאי? הכי נמי דלא משלם											⚡	טז:
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני:										■ ⚡	טז:
זה הכלל, כל שאינו משלם כמה שהזיק, דמשמע פחות ומשמע יותר	ליתני:										⚡	טז:
תיובתא.											■	טז:
והלכתא: פלגא נזקא - קנסא.											■	טז:
תיובתא והלכתא?											⚡	טז:
אין, טעמא מאי הויא תיובתא? משום דלא קתני כמו שהזיק, לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמירא לה דממונא הוא, משום הכי לא קתני.											!	טז:
והשתא דאמרת פלגא נזקא קנסא, האי כלבא דאכל אימרי, ושוניא דאכלה תרנגולא - משונה הוא, ולא מגבינן בבבל.											■	טז:
והני מילי ברברבי, אבל בוטרי אורחיה הוא.											■	טז:
ואי תפס לא מפקינן מיניה.											■	טז:
ואי אמר: קבעו לי זימנא דאזלינא לארעא דישאל - קבעינן ליה. ואי לא אזיל משמתינן ליה.											■	טז:
ובין כך ובין כך משמתינן ליה - עד דמסלק הזיקא, מדרכי נתן											■	טז:
מניין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, ואל יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? ת"ל: (דברים כ"ב) לא תשים דמים בביתך.	דתניא, רבי נתן:										■ ■	טז:
חמשה תמין, וחמשה מועדין.											■	טז:
הבהמה אינה מועדת לא ליגח, ולא ליגוף, ולא לשוך, ולא לרבוץ, ולא לבעוט.											■	טז:
השן מועדת לאכול את הראוי לה, הרגל מועדת לשבור בדרך הילוכה, ושור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם.											■	טז:
הזאב, והארי, והדוב, והנמר, והברדלס, והנחש - הרי אלו מועדין	[ת"ק]										◆	טז:
בזמן שהן בני תרבות אינן מועדין, והנחש מועד לעולם.	רבי אלעזר:										◆	טז:
השן מועדת לאכול	מדקתני:										■	טז:
מכלל דבחדר הניזק עסקינן											■	טז:
בהמה אינה מועדת לשלם כוליה	וקתני:										■	טז:
אבל חצי נזק משלמת											■	טז:
מני?											^	טז:
רבנן היא											!	טז:
משונה קרן בחצר הניזק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]										■ !	טז:
שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם	אימא סיפא:										⚡	טז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-ז question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות												
אתאן לרבי טרפון	מימרא												טו:
משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם הוא דמשלם	דאמר: [רבי טרפון]	■	ז										טז:
רישא רבנן - וסיפא רבי טרפון?			ז									◇	טז:
אין			!										טז:
שיננא, שבוק מתני' ותא אבתראי, רישא רבנן וסיפא רבי טרפון.	דהאמר ליה שמואל לרב יהודה:	■	!									◇	טז: